

¿Com parla Déu?

- Llenço la pregunta: ¿Com parla Déu?, un minut per pensar-hi, després llegirem una text de l'A.T.
- Lectura del Libro del Éxodo 19, 3-15

Gran catequesis, grandíssima!! **Déu no parla** en la ventada forta, Déu no parla en el terratrèmol, Déu no parla en el foc ...

¿**Què volen dir** aquestes expressions? Volem dir que Déu no parla amb accions i manifestacions espectaculars i que ens deixin bocabadats. Pot passar-nos que a vegades esperem de Déu unes manifestacions que no li son pròpies... I com que Déu no es manifesta com jo espero que ho faci, aleshores perdo la fe. Un exemple: pot passar que a vegades esperem de Déu que es manifesta com un gran solucionador de problemes, i quan no ho fa perdem la fe.

Déu no parla en la ventada forta, Déu no parla en el terratrèmol, Déu no parla en el foc ...

¿**Com parla Déu?** “*Finalment vingué el so d'un aire suau*”. Quina imatge tant suggerent!. Suggerent perquè no és fàcil captar el so d'un aire suau.

¿Què vol dir aquesta expressió?

Si estàs movent-te no el captes. Si estàs distret no el captes. Si estàs enfeinat no el captes. Cal estar en silenci i atent per captar el so d'un aire suau. Cal una actitud de serenor, de pau, de mirada atenta, per captar-lo.

Aquesta expressió ens il·lumina com hem d'estar en la pregaria. ¿Com hem d'estar-hi? ¿estàs neguitós o seré, distret o atent, amb sorolls exteriors i interiors o amb un silenci que dona pau?

¿Quan preguntes què esperes sentir?

“Es que no sento a Déu!!” Diuen alguns, però exactament ¿què esperes sentir? Perquè potser esperes una ventada forta o un terratrèmol. “*Espero sentir el que Déu vulgui, a vegades res, altres un petit sentiment, una llum per alguna cosa, un estat de pau, una relació ...*”

¿Quan preguem sempre sentirem alguna cosa?

No.

¿Pot passar que mai en la pregaria hagin sentit res?

No

Perquè Déu no ens ho dona tot en cada moment de la nostra vida.

Vull dir que potser ara no sents però fa un temps sí que el vas sentir, i fa un altre temps sí que el vas veure manifestar-se a la teva vida, i fa un altre temps sí que vas descobrir-lo ajudant-te en un problema que tenies.

Déu no ens ho dona tot en cada moment. Ell té la seva **pedagogia**, I és el millor pedagog del món.

Amb un **exemple** acabo d'expressar aquesta idea: en la posada en comú que vem fer als campaments de Canet. Un pare, que havia vingut a buscar abans a la seva filla, va participar-hi, i digué al final als xavals una cosa molt maca: *“tot això tant maco que heu experimentat ho heu de guardar en una arqueta. I quan tingueu dubtes de fe, o dificultats, aneu a trobar el que vau posar a l'arqueta.”*

Tot el que anem sentint i descobrint, posem-ho a l'arqueta.

El papa ho expressa en paraules més teològiques i parla de “**memòria agraïda**”. És una expressió que fa servir força. Hem de fer memòria perquè Déu no ens ho dona tot en cada moment de la nostra vida. I hem de fer una memòria agraïda per tot el que el Senyor ja ens ha donat, per totes les seves manifestacions a la nostra vida, per tant dons i regals que ens ha fet.

El nostre problema, part del nostre problema, es que **oblidem ràpid i ho volem tot i sempre**. I això en la vida espiritual no pot ser. La vida espiritual ens demana viure de fe, no de sentiments, ni de revelacions espectaculars.